

ninger til trafikanterne af betydning for trafikikkerhed og trafikafvikling. Regler fastsat med hjemmel i disse bestemmelser, vil, forinden de udsendes, blive drøftet i vejregelorganisationen og forhandlet med de kommunale organisationer.

Til nr. 5 og 6

Staten har gennem en sammenfattende vej- og trafikplanlægning det overordnede ansvar for at tilgodese de samfundsmæssige effektivitetskrav, vejsektoren er underlagt. Dette sker bl.a. på baggrund af analyser af behov og problemer, hvilket til stadighed forudsætter en grundlæggende viden om vejsektoren og de forhold, der har indvirkning herpå.

Den foreslåede bestemmelse i § 7, stk. 1, indebærer en præcisering af den praksis, der har dannet sig, hvorefter trafikministeren udarbejder sammenfattende planer, som eksempelvis Trafik 2005 og den kommende trafikikkerhedshandlingsplan.

I samarbejde med amterne har Vejdirektoratet skabt en række fælles systemer, der indeholder oplysninger om hovedlandeveje og landeveje som tænkes videreudviklet som led i et styrket sektoransvar. For at tydeliggøre lovgrundlaget for sådanne informationssystemer og for at sikre tilstedeværelsen af nødvendige data, foreslås indsat bestemmelser om, at trafikministeren kan fastsætte regler for amters og kommuners medvirken ved tilvejebringelsen af data samt oprette databaser, der indeholder oplysninger om hele det offentlige vejnet. Databasernes nærmere indhold vil blive fastlagt efter drøftelse i vejregelorganisationen og høring af de kommunale organisationer og vil eksempelvis kunne indeholde oplysninger om geografiske data, vejklasse, vejteknisk udformning, udstyr, adgangsforhold, oversigtsforhold, trafikomfang og art, uheld og deres stedfæstelse, belægnings- og vedligeholdelsestilstand.

Til nr. 7

Efter § 12, stk. 1, fastsætter trafikministeren i mangel af mindelig overenskomst de økonomiske vilkår ved en vejs overgang fra en vejbestyrelse til en anden. § 12, stk. 2, fastslår, at når en vej overgår til en lavere vejklasse, kan den nye vejbestyrelse ikke stille krav om vederlag for overtagelsen.

De to bestemmelser medfører, at en vejbestyrelse kan stille krav om økonomisk kompensation, når en vej opklassificeres til en højere vejklasse, medens der ikke kan stilles et tilsvarende krav, når en vej overgår til en lavere klasse.

Bestemmelsen i § 12, stk. 1, der hidrører fra vejbestyrelsesloven af 1957, blev videreført i vejloven af

1971, men har stort set ikke siden haft nogen reel betydning.

Ved nedklassificering af en hovedlandevej til landevej eller kommunevej, træffes der ofte, uanset bestemmelsen i § 12, stk. 2, aftale om økonomisk kompensation i begrænset omfang.

På denne baggrund må bestemmelserne anses for at være forældet. § 12 foreslås derfor ophævet og erstattet af nye bestemmelser om vilkårene i forbindelse med nedklassificering af hovedlandeveje og landeveje. Disse bestemmelser findes det mest hensigtsmæssigt at indsætte i lovens § 14 om optagelse og nedlæggelse af hovedlandeveje og lovens § 22 om optagelse og nedlæggelse af landeveje.

Til nr. 8

Den foreslåede bestemmelses stk. 1, svarer til den gældende bestemmelse. Bestemmelsen fastslår, at optagelse og nyanlæg af offentlige veje som hovedlandeveje samt nedlæggelse af hovedlandeveje skal ske ved lov.

Den nuværende § 14, stk. 2, indeholder en undtagelsesbestemmelse fra stk. 1, idet den giver trafikministeren bemyndigelse til at træffe bestemmelse om nedlæggelse af en hovedlandevejsstrækning, der afløses af en ved lov bestemt forlægning af hovedlandevejen. Anlæg af nye hovedlandeveje sker bortset fra mindre vejforlægninger i henhold til særlig anlægslov. Anlægsloven indeholder i praksis altid en bemyndigelse for trafikministeren til at nedlægge en eller flere konkret angivne hovedlandevejsstrækninger, som det nye hovedlandevejsanlæg skal afløse. Den gældende bestemmelse i § 14, stk. 2, har således ikke nogen selvstændig betydning og foreslås derfor ophævet.

Bestemmelsen i § 14, stk. 3, bliver herefter til § 14, stk. 2, mens stk. 4, med en mindre redaktionel ændring som følge af ophævelsen af stk. 2, bliver til stk. 3.

Den foreslåede bestemmelse i § 14, stk. 4, er ny og skal ses i sammenhæng med ophævelsen af § 12 og den foreslåede nye bestemmelse i § 22, stk. 2. Bestemmelsen retter sig mod den situation, at der i forbindelse med at en hovedlandevej overgår til landevej eller kommunevej ikke opnås enighed mellem vejbestyrelserne om vilkårene herfor. Bestemmelsen kodificerer gældende praksis, hvorefter en sådan uenighed afgøres af trafikministeren. Der er med bestemmelsen ikke lagt op til ændring af den hidtidige praksis, hvorefter der kun i meget begrænset omfang ydes kompensation til amtskommuner eller kommuner i forbindelse med enkeltstående nedklassificeringer af hovedlandevejsstrækninger til landeveje eller kommuneveje.